

תלמודו בידו

דף לה עמוד א

- א** | עם הארץ שלפניו שתי עיירות, באחת תוקעים בשופר ובשני מתפללים מוסף, להיכן ילך ?
- ב** | האם שליח ציבור מוציא אחרים בחובת התפלה ?
- ג** | לענין מה אמר רב, כיון שאמר "ובתורתך כתוב לאמר" שוב אינו צריך ?
- ד** | האם חובה לאדם לסדר תפלתו במחשבתו קודם שיתפלל ?
- ה** | אלו קולות נאמרו אצל העם שבשדות שאנוסים במלאכתם ?

- א** | ילך לעיר שתוקעים בה בשופר, כיון שהיא מצוה מן התורה. ואפילו כשספק אם יגיע בזמן לתקיעות, ואילו לעיר בה מתפללים מוסף יגיע בודאי בזמן ששליח הציבור מוציא ידי חובת מוסף.
- ב** | חכמים: מוציא רק את מי שאינו בקי בתפלה. אבל בקי חייב להתפלל בעצמו. רבן גמליאל: מוציא אף את הבקי. והטעם שהציבור מתפללים בלחש קודם חזרת הש"ץ, כדי שהש"ץ יסדר את תפלתו קודם החזרה. ר' מאיר: בתפלת מוסף של ראש השנה ויום הכיפורים של יובל, מוציא אף את הבקי. הואיל והברכות ארוכות, ורבים עלולים לטעות בהן. וכן הורה ר' יוחנן.
- ג** | רש"י: כיון שאמר "נעשה ונקריב לפניך כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך", אינו צריך להזכיר פסוקי קרבנות המוספים. רבותיו: אמר "ובתורתך כתוב", אינו צריך להזכיר פסוקי מלכויות זכרונות ושופרות. - אין חילוק בדיון זה בין יחיד לשליח ציבור.
- ד** | חובה לסדר במחשבתו רק תפלה הבאה לפרקים, כגון של ימים נוראים ומועדים.
- ה** | 1. לרבן גמליאל, שליח ציבור מוציאם ידי חובתם בתפלה.
2. הרי הם בכלל ברכת הכהנים. אך הנמצא בבית הכנסת ויכול לעמוד מול הכהנים בשעת ברכתם על הדוכן, ועומד מאחורי הכהנים, אינו בכלל ברכה.